AZEAC 10:31 93%
חזור
מוספים

* יועז הנדל *

גוש עציון. עד לא מזמן הייתה באזור אווירה נורמלית של פריחה כלכלית ודו־קיום. בחצי השנה האחרונה הכל התהפך

סוכריות לילדים, נשק למבוגרים

חצי שנה אחרי שהתחילה האינתיפאדה, יצאנו לשיול מהמושב שלי דרך גוש עציון עד לים המלח. 30 גברים ושתי נשים. יחס מספרי שאסור להוכיר בסמיכות ליום האישה. אנשים אחראים לא מטיילים ביטים כאלה באזור, אבל אמנון, איש מערכת הביטחון וגם טייל רציני, קבע תאריך שלא תלוי בנתונות של סכינאים. זה היה טיול מקודד מחשבת, בעיקר בגלל הפער שבין האנשים ששנשים ברחוב לבין מה שקורה בחוץ.

נקודת הריצאת, המושב שלי, נקראה פעם בית עיטאב. עד מלחמת העצמאות היה שם כפר ערבי שישב על שרידי מצודה צלבנית. 606 תושבים, 187 בתים. את השרידים אפשר לראות עד היום. השלטונים מקומיים שנירשו אותם: אנחנו מיעגים שום ברוש. הזרות הישטחרי לא משנה דבר. הכפר נבבש כמו שקורה במלחמות והפך בשנות ה־50 למושב שכו אבי גר. לו היה אחרת, לא הייתה היום מדינת ישראל.

בנינוד למושב שלי, את אדמות גוש עציון, כמה קילומטרים מזרחית, קנו בכסף מלא מערבים. לא ביבוש אלא מסחר חוקי. שלושה קיבוצים דתיים ואחד של השומר הצעיר (ערבים) הוקמו שם. במלחמת העצמאות הטילו הירדנים מצור ופגרו את נתיבי האספקה עד שהיישובים נפלו. השטח נבבש, אנשי הקיבוצים נפלו בשבי, חלקם נרצחו בידי חיילי הלגיון. 68 שנים אחרי, הסיפור שלנו ושלהם מעורת. גוש עציון נחשב לשטח בבוש למרות שנקנה בכסף מלא. המושב שלי נחשב שטח לגיטימי למרות שנבבש.

תה מתוק, הודעות מרות

זה היה טיול חברתי, אבל אי־אפשר היה להימנע מלפגוש את הפוליטיקה בכל פינה. חצינו את הכוש מעירב לעזרת. דרך המעייינות של תומאן לשדה בועז ומשם לתאן חרש ליד מעלה עמוס שעל סף המדבר. ביום האחרון ירדנו לכיוון ים המלח. שמחים אירדים בנוקדים בתמולות קטנות, מאהלים ברואים ויישובים יהודיים. עד לא מזמן הייתה באזור הזה אווירה נורמלית של פריחה כלכלית ודו־קיום. בחצי השנה האחרונה הכל התהפך.

הסתובבנו המושים בסים, בסוכריות לילדים, בנשק וברצון להביר טוב יותר את מה שבמצא מתחת למרפסת. זו רשימת מוצרים בסיסית לכל סיבה בארץ, ולא רק בגוש עציון: סוכריות לילדים ונשק למבוגרים. לא הכל נשלט באופן הזה. פגשנו ביהודים שמלאים בפתיעות לטה שקורה, בבדואים שחיים בנתק מהאינתיפאדה שמסביב. הם מכירים את אמנון המארגן מטיולי האופנועים שלו. הוא שמתגו לנו בזכותו היה מתוק, הפוך מהכוורעות על פיגועים שעצני בכל נקודה שבה הייתה קלישה.

בשני הצדדים טועים שאפשר גם אחרת. לזהות את הומלות הבעייתיות, את הבפרים העיניים שטוצאים מחבלים, לשפל בהם אישית, כל חמולה והחם שלה. יש חמולות שרוצות שקט, וצה"ל מסמפם אותן בשיתוף עזרך אצלן ביקורים ליליים. יש כפרים שאי־אפשר לשייל לירם. הטישה הרומית של השיר הטשול עם התאמה ל־2016.

מאז מלחמת ששת הימים גוש עציון הוא הפספוס הגדיני הכי גדול של ישראל. אחר שעל פי הצהרות הפוליטיקאים מיטין ומשמאל אמור היה להיות קונצנזוס. שטח בסופת. אין תוכנית מדינית אחת שכה הוא נותר בחוץ. למרות זאת אנחנו מטיילים לבד בזמן שבמטשלה מחליטים לבנות עוד גדרות. ישראל מפרידה את עצמה מהפלסטינים בלי הגדרות ובלי תוכנית מסודרת. במקום להקיף את גוש עציון בגדר ולייצר חיבור מבחוק לירושלים, מוציאים את גוש עציון מחוץ לגדר. בצידה השני של ירושלים יש חמש שכונות עם 100 אלף פלסטינים שהחצאנו החוצה לפני עשור. חיב המחבלים הגדולים מגיעים מאותן שכונות עם תעודות זהות כחולות. ירושלמים בהגדרה, אבל חיים מאחורי החומה בשטח הרמוזים. רק אפליקציית חייו שולחת לשם חיילים בטעות.

אישה שלא מחליטים ורק בנים גדולים, נבנסים גדרות אחרים. ליד חלק מהאוחלים של הבדואים יש טפלים מסופים לטים, מבנים ניידים צמודים באמצע המדבר, שירותים תעשייתיים שמתדרים מחשרי שיטוש. ארנון ג'מעייה תורם את הציוד כדי ליישב פלסטינים במדבר. הטיטון אירופי. מבחינתם, גוש עציון והמדבר הם פלסטין. בשכונות הירושלמיות שמעבר לגדר יש שטרים פלסטינים ומחבלים חטישים. במשך ומן רב העדיפו הפוליטיקאים להתעלם. כמה מחבלים עם סכינים מחייבים את כולם להתמודד עם מה שנמצא מתחת לאף.

הצד השחור של הירח

זו לא התטעה המזרה היחידה שהאינתיפאדה הזאת מצטיחה: כך המתקפה הטילולית של נתניהו נגד הרשות הפלסטינית בשעה שהמטשלה מעבירה לה תקציב ומחזקת את שיתוף השמילה. כך שילטנות מהאפוזיציה עם פתרונות קסמים. קחו לדוגמה את תוכנית ליברמן שזכה לתביכה אפילו אצל חלק מחברי הליכוד. נשמע טוב, אלא שאין בה כמעט שום רבר ישים. צה"ל לא זקוק למבצע חומת מגן: הוא בשטח. סיכולים ממוקדים טובים לעזה הידועים הבנה מודיעינית של תודשים. באו"ם אפשר פשוט להבניס בוח צבאי בלילה אחד. מה היה עושה אחרת אם היה שר בישחון כלום.

לחלופין, ראש האופוזיציה הרצוג צייץ השבוע אחרי פיגוע של מחבל שיצא מבפר עקב שזו הוכחה לצורך בבניית גדר הפרדה בירושלים. הבעיה היא שכפר עקב הוא אחת הסכונות שכבר נמצאת מחוץ לגדר ההפרדה. קאליגיה ואופוזיציה חולקים גורל אחד: אין להן מושג אישה ומה.

מכל הבלגן הזה דווקא המחבלים הבודדים שיוצאים עם סכינים להתנפץ על קיר הבדול הישראלי הם תופעה הגיונית ומוסברת. מכסוך דתי ולאומי שנמשך פה כבר מאה שנה. פעם אינתיפאדת אבנים, פעם אוטובוסים ופעם סכינים. ההסתה אותה הסתה מאז יתי האג' אמין אל־חוסייני. השתרון איתו פתרון. טרור מביסים בכוח, לא בשיח מדיני.

זה מסלול תר־ביוחי. הפיסלאם קורם מהקצנה בכל העולם. בר כם פות. מנהיגים כמו גנדי או מרתין לותר קינג לא נולדים בעולם המוסלמי. בן־לאדן וג'ון הג'יהאדיסט הם המודל לחיקוי. עי שחושב שפביבה דמוקרטית מטנה משהו, יכול לעקוב אחרי חברי הכנסת הערבים בישראל. יותר מכל דבר אחר הם חוביוו השכוע שאפשר לייהות מדטוקרטיה ולהזדהות עם הצד השחור של הירח. לדשיף את הבוחרים שלהם בהודאת קבע. לטרכה הצעה, אין בפוליטיקה הישראלית הנהגה ערבית מתונה. לא עזרה ולא טיבי. מתונים לא יישבים עם תומבי הזבאללה.

בסקר של המכון האמריקאי פיו התבררי שכתני מהישראלים בעד שרנספר או הגירה של הערבים. זה נתון מעשה. לא בגלל הגזענות: ישראל לא נוטעת יותר ממדינות אחרות. מיעטים וקבוצות שרואים עצמם חלק מהמדינה וזכים לתמיכה והערבה. זה נמשר בגלל הנתק מהמציאות. החיים פה משותפים, וארן מקל קסמים שיעלים אנשים. סקר רומה נעדך על ידי אנשיו של שרון רגע לפני שהחליט על ההתנתקות. הם גילו שריב הישראלים לא רוצים לראות ערבים. השמאל בחר בחזרה לא מציאותית לקחי 67' כדי לראות כמה ששחות. שרון בחר בהתנתקות מעזה. המסקנה היחידה מהסקרים האלה היא שהישראלים לא יסכימו לעולם לטיפוח כולל באו"ם שיביר מדינה דו־לאומית, ושלטנן הטרטליות אין בדירה אלא לעקוף את הייבוב הפוליטי של ערבי ישראל. ולשאלתו של ראש הממשלה, התשובה היא בן. הם התחלקו על השכל מזמן. הדרה לפני התמיכה בזבאללה, השאלה היא מה הממשלה מייצגת כתחליף. ■

yoazhendel@gmail.com

גוש עציון הוא הפספוס המדיני הכי גדול של ישראל מאז 1967: אזור שאמור היה להיות קונצנזוס, שטח מסופח. למרות זאת, מוציאים אותו מחוץ לגדר

מבזקים > | קרסון: אתמוך בדונלד טראמפ לנשיאות ארה"ב 18:02 > ברזיל: